

NEHEMIA - INNOSTAVA HENGELLINEN JOHTAJA

Nehemian kirja on kertomus Serubbaabelin johdolla alkaneen Jerusalemin muurin rakentamisen jatkamisesta. Samalla se on kuvaus Nehemian uskollisesta työstä monien vaikeuksien keskellä, työstä, jonka viimeinen tavoite ei ollut vain ulkoisen turvallisuuden luominen pienelle kotiin palanneiden joukolle, vaan ennen kaikkea hengellisen turvapaikan luominen kansalle johtamalla se parannukseen ja kuuliaisuuteen Jumalan laille.

Mies

Nehemia oli Meedo-Persian kuningas Artakserkses I:n (464-24) juomanlaskija eli eräänlainen huippaturvamies, sillä hänen tehtäviinsä kuului huolehtia siitä, että kuningasta ei voitu myrkyttää. Nehemia oli siis noussut varsin korkeaan asemaan hallinnon byrokratiassa, oli siis menestyvä mies. Hänen menestyksensä liittyi varmaankin hänen henkilökohtaisiin ominaisuuksiinsa kuten lujaan luonteeseen, terävään silmään, kirkkaaseen älyyn, käytännölliseen järjenjuoksuun, aloitekykyisyyteen, kykyyn pysyä perillä palatsijuonitteluista. Hänen työnsä edellytti myös huolellisuutta yksityiskohtiin asti, sillä kyseessä oli ei vain hallitsijan henkilökohtainen turvallisuus vaan myös hänen oma henkensä. Kaikki nämä ominaisuudet ilmenevät Nehemian kirjasta. Nehemia oli siis luonnollisilta lahjoiltaan varustettu hengelliseen johtajuuteen, jota tarvittiin siinä tehtävässä, jonka Jumala hänen kauttaan halusi toteuttaa.

Lahjat

Kun Jumala antaa meille synnyinlahjana tiettyjä ominaisuuksia, Hän tarkoittaa ne myös käytettäväksi. Esimerkiksi millään koulutuksella ei kenestäkään voida tehdä suurta saarnaajaa tai merkittävää hengellistä johtajaa. Sellaisiksi on synnyttävä. Paavali on hyvä esimerkki samasta asiasta. Jumala valitsi jo ennen hänen syntymäänsä Paavalin ja varusti hänet lahjoilla, jotka tarvittiin evankeliumin siirtämiseen heprealaiselta maaperältä kreikkalaiselle.

Udestisyntyminen oli tietysti välttämätöntä, jotta nämä luonnolliset lahjat saatiin Jumalan käyttöön ja pyhitetyiksi, mutta udestisyntyminen sinänsä ei tuo niitä lahjoja, jotka Jumala antaa luonnollisessa syntymisessä. Myöskään Pyhän Hengen antamat erityiset armolahjat eivät korvaa vaan täydentävät synnyinlahjoja. Sekä synnyinlahjojen että armolahjojen antaja on sama Herra, joten ei ole mitään järkeä asettaa erilaisia lahjoja toisiaan vastaan, kun ne on tarkoitettu täydentämään toisiaan. Sekä luonnollisten että armolahjojen käyttämisessä on ratkaisevaa ennen kaikkea pyhitys. Pyhitys merkitsee sitä, että ihminen antaa ennen kaikkea oman sydämensä ja sitten myös kaikki lahjansa Herran käyttöön, Jumalan nimen kunniaksi eikä pyri etsimään lahjoillaan itselleen kunniaa ja etuja.

Tehtävä

Kysellessämme, millaisiin tehtäviin Herra haluaa meitä käyttää, meidän ei kannata sivuuttaa omia luonnollisia lahjojamme. Voimme kyllä olla sokeita omille lahjoillemme, niin luonnollisille kuin armolahjoillekin. Siksi on hyvä jossakin vaiheessa osallistua hyvin laajalla rintamalla erilaisiin sekä ajallisiin että hengellisiin tehtäviin. Niiden suorittamisen myötä paljastuvat heikkoutemme ja vahvuutemme.

Huom! Jumala ei halua käyttää ainoastaan meidän vahvoja ominaisuuksiamme, vaan vie usein työtään eteenpäin myös heikkoutemme kautta, kun se ajaa meidät aitoon

riippuvuuteen Jumalasta ja seurakunnan yhteisistä armolahjoista. Surinkaan hengellinen johtaja ei pötki pitkälle ilman seurakuntaa ja sen monia erilaisia ihmisiä ja lahjoja.

Vaikka Nehemia oli menestynyt virkamies, hän ei missään vaiheessa unohtanut taustaansa juutalaisen vähemmistökansallisuuden jäsenenä. Mutta ennen kaikkea hänen elämänsä saneli hänen suhteensa elävään Jumalaan. Jumalan edessä hän kyseli tehtävänsä ja sellaisen Herra hänelle myös osoitti:

Nehemia sai tehtäväkseen Jerusalemin muurien rakentamisen, jossa oli kysymys enemmästä kuin vain kaupungin ulkoisen turvallisuuden palauttamisesta. Pohjimmiltaan muurien rakentaminen symboloi Nehemian varsinaista tehtävää kansakunnan saattamista ennalleen, oikeaan suhteeseen Jumalaan. Tämä tehtävä tapahtui kiinteässä yhteistyössä Esran kanssa. (Hengellinen johtajuus ei ole individualistista eikä tyrannimaista johtajuutta, vaan yhteistyötä ei vain johdettavien vaan myös muiden johtajien kanssa.)

Historiallinen tausta

Tämän tehtävän taustalla oli noin 150 vuotta aikaisemmin tapahtunut, babylonialaisten toimeenpanema Jerusalemin hävitys (587 eKr.), joka oli Jumalan tuomio kansan johdonmukaiselle syntielämälle ja kääntymiselle epäjumalien puoleen. Persia kuningas Kyyros salli joidenkin juutalaisten ryhmien palata Jerusalemiin 538 eKr. Temppele rakennettiin ja vihittiin käyttöön 516, mutta muiden kansanryhmien puristuksessa juutalaiset elivät paluunsa jälkeen suuressa kurjuudessa vihollistensa armoilla. Nehemian tehtäväksi tuli saattaa Jerusalem puolustuskuntoon. Vuonna 445 eKr. Nehemia saapuu kaupunkiin ja muurin rakentaminen aloitetaan. Nehemia sai kuninkaalta nimityksen Juudean hallintopiirin maaheraksi. Hän toimi tehtävässä kahdessa jaksossa. Ensin vuodet 445-432 ja sitten lyhyen pääkaupungissa Susanissa vietetyn jakson jälkeen toistamiseen 431-409.

"Minä kyselin heiltä juutalaisista" Neh.1:2

Koulutus

Noin kaksitoista vuotta oli kulunut Esran johdolla tapahtuneesta uudesta juutalaisten paluuaallosta pakkosiirtolaisuudesta. Nehemia oli johtajakoulutuksessa. Tehtävät, joihin Jumala oli Nehemiaa viemässä, edellyttivät synnyntäisten lahjojen lisäksi pitkää ja perusteellista koulutusta ja kokemusta. Nehemia tarvitsi hallinnollista kokemusta pääkaupungissa ymmärtääkseen sekä maallisen että hengellisen johtamisen kiemuroita. Hovissa hän oli joutunut törmäämään virkamiesten keskinäiseen kilpailuun, kateuteen ja vallanhaluun. Siellä hän oli hankkinut myös johtamiseen tarvittavaa peruskoulutusta. Mutta kaiken tämän lisäksi Herra oli vienyt hänet syvälle oman Sanansa tuntemiseen.

Nehemia oli Persian kuninkaan juomanlaskija ja täten läheisessä suhteessa kuninkaaseen. Mutta samalla hän oli mitä syvimmin kiinnostunut "veljiensä" juutalaisten kohtalosta. Siksi hän kyseli Jerusalemissa valtakunnan pääkaupunkiin saapuneilta miehiltä, miten asiat olivat Jerusalemissa kehittyneet. Uutiset olivat todella masentavia. Hän murehtui ja alkoi rukouksessa kantaa taakkaansa Jumalan eteen.

Rukouksen mies

Nehemian kirja sisältää kaikkiaan yhdeksän rukousta ja ensimmäinen luku on yksi Raamatun ajattomista rukouksista. Se muistuttaa merkittävässä määrin Danielin rukousta pakkosiirtolaisuudessa (Dan. 9. luku). Hänen rukouksensa alkoi tunnustuksella, jossa hän ilman puolusteluja tunnustaa kansansa synnin ja samaistuu kansaansa niin, että hän tunnustaa ne omina synteinänsä. Sitten hän vedoten Jumalan lupauksiin rukoilee, että hän saisi osakseen kuninkaan suosion, sillä hänen murheensa ei jäänyt pelkän säälittelyn tasolle, vaan hän oli valmis ryhtymään toimenpiteisiin pakkosiirtolaisuudesta palanneiden ja Jerusalemin tilan kohentamiseksi, jos Jumala avaisi siihen mahdollisuuden.

Nehemian rukous lähtee liikkeelle voimakkaasta tunnemyrskystä ja järkytyksestä, kun hän oli kuullut uutisen heimoveljiensä surkeasta tilasta Jerusalemissa. Hän itki ja paastosi, murehti ja rukoili. Viilipyttymäinen tyyneys synnin järkyttävän todellisuuden keskellä ei todellakaan ole kristillistä. Jos voimme elää "kaikessa rauhassa" synnin rehottaessa ympärillämme, meidän tulee ensiksi rukoilla silmävoidetta nähdäksemme todellisuuden oikein. Meidän tulee pyytää Pyhää Henkeä murtamaan paatumuksemme ja tehtävä parannus omasta välinpitämättömydestämme.

Kukaan ei voi rukoilla ilman uskoa siihen, että Jumala on ja että Hän palkitsee ne, jotka Häntä etsivät. Nehemian usko perustui siihen, että hän tunti Jumalan ilmoituksen ja Jumalan tekoja. Hän tiesi, miten suuri ja pelättävä Jumala oli toiminut oman Sanansa mukaisesti. Jumalaan voi uskoa vain siinä määrin kuin Häntä tuntee. Usko ei ole tunne vaan meidän vastauksemme, tahtomme kuuliainen vastaus sille, kuka Jumala on ja mitä Hän sanoo. Jumala voi ja tahtoo.

Rukousprosessi

Nehemia ei aloittanut rukoustaan anomalla, ei liioin tunnustamalla syntejään eikä ylistämällä, vaan kiinnittämällä katseensa Jumalaan. Jumalan mieleen palauttaminen sytyttää hänessä uskon ja rohkeuden. Mutta juuri Jumalan katseleminen vie hänet katumukseen ja synnintunnustukseen. Hän tunnustaa, että hän yhdessä kansan kanssa on rikkonut Jumalan liittoa vastaan ja on siksi joutunut kärsimään syystä. Sydämemme on

oltava herkkä Jumalan Hengelle, kun Hän osoittaa anteeksisaamisen tarpeen elämässämme.

Nehemia samaistuu kansansa ja esi-isänsä synteihin ikään kuin hän itse olisi ne tehnyt. Yhteisvastuu ja yhteisöllisten syntien käsittely Jumalan edessä kuuluu raamatulliseen kristillisyyteen, vaikka kulttuurimme on kovin individualistinen. Nehemia ei synnintunnustuksessaan tyydy pelkkään yleiseen toteamukseen syntisyydestä, vaan tunnustaa yksityiskohtaisesti kansansa rikkomuksen suhteessa Jumalan sanaan. Isä meidän -rukous ei ole yksilöllinen vaan yhteisöllinen rukous.

Rukouksen edetessä synnintunnustus vaihtuu Jumalaan ja Hänen lupauksiinsa vetoamiseen. Nehemia anoo ja puhuu kansansa puolesta. Niin tekivät Aabraham, Mooses, Jeremia ja Daniel. Paavali anoi. He anoivat tosissaan ja täydestä sydäimestä. He anoivat siihen määrään asti, että eivät pitäneet omaa henkilökohtaista kohtaloaan minkään arvoisena, kunhan vain Jumalan nimi tulisi tunnetuksi, Jumalan armo ja totuus voitaisi ihmisten elämässä. Mooses uskalsi rukoilla: "Anna anteeksi heidän syntinsä. Mutta jos et anna, niin pyyhi minun nimeni kirjastasi." (2 Moos 32:32). Kiivaus Jumalan puolesta, rakkaus lähimmäisiin ja välinpitämättömyys omasta kohtalosta muodostavat anomisen edellytykset. Ne taas nousevat Raamatun sanan ja lupausten tuntemisesta.

Nehemian rukouksen pyyntö: "Anna tänä päivänä palvelijasi hankkeen menestyä ja suo hänen saada armo kuninkaan edessä!" kuulostaa mitättömältä, jopa epäsuhtaiselta muuhun rukoukseen verrattuna. "Tämä päivä", johon hän viittaa lienee noin neljän kuukauden päästä siitä, kun hän aloitti rukoustaistelunsa. Rukous alkaa jumalasta, se on Pyhän Hengen työtä meissä. Rukous on myös vuoropuhelua. Nehemian kohdalla rukoustaistelu oli johtanut siihen, että Herra oli saanut puheenvuoron: "On hyvä Nehemia, että rukoilet Jerusalemin puolesta, mutta parempi olisi, että pyydät kuninkaalta luvan lähteä rakentamaan Jerusalemin muurit."

Nehemia tiesi, että pyyntö saada lähteä Jerusalemiin merkitsi hänen koko virkauransa jopa henkensä vaaralle alttiiksi panemista. Asia ei ollut pieni. Siitä oli kiinni nyt koko suuri hanke Jerusalemin muurien jälleenrakentamisesta ja kansakunnan palauttamisesta Jumalan sanan turvamuurin taakse.

Evankelioimis- ja lähetystyö lähtee aina liikkeelle tunnustuksesta, että kansa, kaupunki, ihmisryhmä ja yksilö ovat suhteessa Jumalaan, samaistumisesta niiden suruun ja syntiin ja halusta ja päätöksestä auttaa tavalla, joka on Jumalan tahdon mukainen.

"Niin minä rukoilin taivaan Jumalaa ja sanoin kuninkaalle"

Neh. 2:4,5

Rukous ja toiminta

Nehemian toimenpiteet olivat mitä käytännöllisimpiä. Rukous on aina käytännöllistä, sillä se ulottuu ja tarttuu todellisiin ja viimeisiin voimiin. Samalla se vaatii aina toimintaa, joka on sopuosoinnussa tavoitellun ja pyydetyn kanssa. Anottuaan apua Jumalalta Nehemia puhui sopivan tilaisuuden tullen asiansa kuninkaalle täysin rehellisesti.

Nehemian suru Jerusalemin ja kansan tilasta oli niin todellinen, ettei hän kyennyt salaamaan sitä kuninkaankaan edessä. Aluksi hän pelästyy, kun kuningas alkaa kysellä hänen murheensa syytä, mutta koska hän oli lähtenyt liikkeelle Herran edestä rukoukskammioista, hän voittaa pelkonsa ja kertoo avoimesti murheensa syyn ja pyytää kuninkaalta päästä lähtemään auttamaan veljiään. Hänen pyyntöönsä suostutaan ja hän lähtee Jerusalemiin.

Kaikissa pyrkimyksissämme rukous on ensimmäistä ja tärkeintä toimintaa. Mutta muutakin tarvitaan. Jumala odottaa meidän yhteistyötämme, työtoveruuttamme. Hän halusi koskettaa kuninkaan sydäntä, mutta Nehemian täytyi myös puhua kuninkaalle. Jumala toimii kanssamme täyttääksemme sen, mitä pyydämme Häneltä, kun toimimme käyttäen Pyhän Hengen valaisemaa järkeämme.

Toiminnan mies Nehemia järjestää tarvikkeiden saannin, hankkii kulkuluvat, tekee etukäteissuunnitelmat, panee joukot töihin ja jakaa valtavan urakan käytännöllisiin osasuorituksiin. Harras rukoileva Nehemia onkin muuttunut tehokkaaksi, liikkeellä olevaksi johtajaksi. Tavoitteiden saavuttamiseksi oli järjestäydyttävä. Järjestys on raamatullista, se on tarpeen voimavarojen tehokkaaseen käyttöön. Organisointi ei luo elämää, mutta elämä on organisoitava, jotta se voisi toteuttaa päämääräänsä. Jumala on järjestyksen Jumala. Luomakunta on ihmeellisesti järjestetty ja Pyhä Henki haluaa, että Hänen synnyttämänsä työ tapahtuu hyvässä järjestyksessä seurakunnassa.

Suhde ei-uskoviin

Jumalan valtakunnan työssä joudutaan enemmän tai myöhemmin tilanteisiin, joissa asioidaan ei-kristittyjen viranomaisten kanssa, eikä ole suinkaan itsestään selvää, että pyyntöihimme aina suostutaan. Mutta on tärkeä muistaa, että yksikään virkamies ei voi sanoa ei, jos Jumala sanoo kyllä. Siksi meidän tulee joka tilanteessa huokaista rukouksemme Herran puoleen samalla kun pyrimme luomaan luottamussuhteet myös ei-kristittyihin. Mutta esittäessään pyyntönsä kuninkaalle Nehemia kykeni vastaamaan kaikkiin esitettyihin kysymyksiin, sillä hän oli suunnitellut asiat valmiiksi.

Suunnittelu

Suunnittelun tulee sisältää vaikeuksien ennakoitua ja niiden tuomista Jumalan eteen. Mutta ratkaisevinta siinä on se, että se ei ole meidän oma suunnitelmamme, vaan että rukoillen saamme sen Jumalalta. Elleivät tavoitteemme ole Jumalan tahdon mukaisia, mitä hyötyä niiden saavuttamisesta lopulta on. Rukoillen suunnittelu ei tapahdu hetkessä, se vaatii aikaa. Se edellyttää syntien tunnustamista ja sitä, että annamme Pyhälle Hengelle aikaa avartaa omia näkökulmiamme. Nehemian neljän kuukauden rukousvalmistelu oli hyvä sijoitus. Kuningas myöntyy kaikkiin pyyntöihin, Jumalan käsi on Nehemia yllä, koska Nehemia seurasi Jumalan suunnitelmaa.

Jerusalemiin päästyään Nehemia suoritti kiertokäynnin muureilla arvioidakseen tuhon laajuuden. Muurin rakentaminen sisälsi sekä teknisiä että inhimillisiä kysymyksiä. Jumalan edessä hiljentyminen ei tarkoita sitä, ettei hänen olisi tarvinnut hankkia yksityiskohtaista ensikäden tietoa. Hänen oli itse nähtävä tilanne. Uskon tarve lisääntyy, kun tieto ongelmista kasvaa, mutta uskossa vaeltaminen merkitsee sitä, että ongelmien ratkaisut etsitään Jumalalta.

Nehemian tarkastusmatka muureille tapahtui yöllä salaa. Tehtävien valmisteluun saattaa kuulua vaiheita, jotka tapahtuvat muiden silmien tavoittamattomissa. On suunnitelmia, joiden liian aikainen "vuotaminen" julkisuuteen tuhoaa ne, koska suunnitelmat eivät ole vielä kypsät eikä niiden ihmisten sydämiä, joita suunnitelma koskee ole vielä ehditty valmistaa niille. Hengelliseen johtajuuteen kuuluu siksi myös näkymättömän ja luottamuksellisen työn vaihe.

Samaistuminen ja rohkaisu

Taisteluhenki Jerusalemin asukkaiden keskuudessa oli vahvasti pakkasen puolella. Masentuneisuus ja toivottomuus vallitsivat. Nehemia oli tämän motivointiongelman edessä realististi. Hän oli oppinut kokemuksesta, miten ihmiset reagoivat eri asioihin. Hän puhuu johtomiehille, papeille ja muille juutalaisille avoimesti, jumalaapelkäävästi, viisaasti, yksinkertaisesti ja suorasti. Nehemian motivointipuhe sisälsi kokonaisvaltaisen samaistumisen asukkaisiin, tilanteen vakavuuden osoittamisen, eritellyn vetoituksen ja henkilökohtaisen todistuksen.

Nehemia samaistui Jerusalemin asukkaisiin pitämällä itseään yhtenä heistä eikä yrittänytkään esiintyä jonkinmoisena ulkopuolisena hyväntahtoisena avustajana. Hän paljasti ryhtyvänsä itse töihin muurin rakentamiseksi. Hän halusi esimerkillään kutsua muut mukaan työhön.

Vaarojen näkeminen

Nehemia tajusi tilanteen vakavuuden ja vaarat. Vaikeuksien vähättelystä ei koidu mitään hyvää. Työhön osallistujien on saatava tietää, mitä johtajakin tietää. Informaation jakaminen on rakkautta. Toimintaa ei estä vaikeuksien näkeminen, vaan se ettei nähdä voimavaroja. Johtaja, joka on valmis etenemään vaikeuksista huolimatta, on itsessään jo merkittävä voimavara. Johtajuus on inhimillinen asia. Ihmiset eivät seuraa parhaitakaan ohjelmia tai hienoimpiakaan tunnuslauseita, vaan johtajia, jotka innoittavat heitä ja herättävät heissä toivon sellaisen toteutumisesta, johon he eivät ole aiemmin uskaltaneet pyrkiä. Jumalan antamat toivon näyt on jaettava. Toivo roihuaa liekkeihin, kun johtajat alkavat toimia.

Nehemia kutsui juutalaiset toimintaan ja esitti sitten rohkaisuksi oman henkilökohtaisen todistuksensa. Suurinta mahdollista rohkaisua toisille uskoville on keroa Jumalan teoista omassa elämässään.

"Heistä eteenpäin", "heidän jälkeensä" Neh. 3:2,23

Järjestäytyminen

Ilmaisu "heistä eteenpäin" esiintyy kolmannessa luvussa 15 kertaa ja "Hänen jälkeensä" tai "heidän jälkeensä" 16 kertaa. Ne kertovat Jerusalemin muurin rakennustyön yhtenäisyydestä. Liittämällä yksi työryhmä aina seuraavaan koko muuri saatiin rakennetuksi. Kukin työryhmä rakensi muuria erilaisissa maasto ym olosuhteissa, mutta työtä yhdistävä tekijä oli muuri. Jokaista työryhmää, jolla oli verrattain suuri itsenäisyys oman osuutensa rakentamisessa, liitti toisiinsa halu saada muuri valmiiksi.

Näemme tässä kuvan yhteydestä erilaisuuden keskellä. Ei esiintynyt mitään separatismia, eriseuraisuutta, koska jokainen työskenteli "edellisestä eteenpäin". Raamatullisten periaatteiden kannalta ei siis liene ongelmallista, jos kirkossamme esiintyy useita evankelioimisjärjestöjä ja lähetysseuroja. Tärkeää on se, että keskinäinen yhteistyö niin ulkokentillä kuin kotimaassa tapahtuu samaa muuria yhteistyössä rakentaen. Ei ole mieltä siinä, että tapahtuu päällekkäistä työtä silloin kuin saman aikaisesti toisaalla muurinrakentajaryhmiä ei ole lainkaan. Tämän päivän maailmassa on tietoisesti pyrittävä monien pienten seurakuntien ja kotikirkkojen solukkaan, jotka kykenevät kattamaan ei vain maantieteellisesti aluetta, vaan erilaisten ihmisryhmien muodostaman väestön.

Päämäärätietoisuus

Hyvä hengellinen johtaja ei ole työnarkomaani. Hän työskentelee ahkerasti olematta kuitenkaan työnsä orja. Hän ei pelkää työtä, mutta ei pelkää myöskään jakaa työtä. Työ on keino tietyn päämäärän saavuttamiseen. Työn arvo ei määräydy siitä, millaista se on tyypiltään, vaan siitä, että se on välttämätöntä päämäärän saavuttamiseksi. Nehemian tapauksessa päämäärä oli Jerusalemin muurin saattaminen puolustuskuntoon. Niin pian kuin päämäärä katoa silmiemme edestä, työn laadusta ja siitä maksettavasta palkasta tulee loputon kateuden ja kinastelun kohde.

Nehemia jakoi rakennusprojektin ainakin 39 eri työryhmään. Työn organisointi on mitä suurimmassa määrin työtä. Työ eri kohteissa ei välttämättä ollut yhtä mukavaa, mutta jokaiseen muurinaukkoon tarvittiin rakentajansa. Työläisiä oli monenlaista sorttia. Oli pappeja, leeviläisiä, temppeleipalvelijoita, kultaseppiä, kauppiaita, päälliköitä, isäntiä, palvelijoita, miehiä ja naisia. Monet työskentelivät perheittäin. Jokainen työhön ryhtynyt tiesi vastualueensa ja ryhtyi toimenpiteisiin. Jotkut ylimykset karttoivat työtä (3:5) - ongelma, johon seurakunnankin keskellä usein törmätään.

Johtajan tehtävä on jakaa tehtävät ja katsottava, että kaikki osa-alueiden tehtävät hoidetaan. Yleinen virhe on se, että tehtäviä ei jaeta. Se voi johtua johtajan sairaalloisesta tarpeesta takertua valtaan tai siitä, että hän ei luota muihin. Mutta johtaja, joka ei jaa töitä, estää evankeliumin leviämisen.

Ensimmäisenä helteessä

Työnjaossa on vaarana, että johtaja haluaa sysätä epämiellyttävät työt muiden niskaan. Johtajan on kuitenkin suostuttava tekemään mitä tahansa niistä tehtävistä, joita hän jakaa muille. Nehemia itsekin rakensi, kantoi kiviä, lapioi soraa pois ja suostui samaan vaivaan kaikkien muiden kanssa sen lisäksi, että hän huolehti työtoveriensa tarpeista.

Hyvin johdettua ja kunnolla motivoitua työtä on mahdollista tehdä innolla ja sopusoinnussa. Kansa teki työnsä "kaikesta sydäimestä". Paljon riippui siitä, että Nehemia ryhtyi samaan

hikiseen ja likaiseen työhön kuin muutkin ja innosti heitä. Hän myös tunnisti toisten taidot ja mahdollisuudet. Johtajan ei tarvitse olla muita taitavampi työssään, mutta hänen on kyettävä näkemään ja arvostamaan toisten taitoja.

Toiminta ja päämäärä

Työtä tehtiin aamun koitosta iltamyöhään (4:21) ja työtä hankaloitti myöskin vastustus, jonka vuoksi oli työskenneltävä aseet mukana. Hengellisyys ei korvaa raakaa työtä. Rukous ja lihakset ovat mainiot liittolaiset. Mutta kaikessa on tärkeintä se, että saavutetaan päämäärä. Toiminnan määrä ei ole hengellisyyden mittari, sillä kristillisessä maailmassakin on aivan liikaa tarpeetonta toimintaa. Toiminta ei ole työtä, mutta työ on toimintaa Herrassa, Herran asettamien päämäärien saavuttamiseksi.

Itseen säästämätön ahkeruus

Nehemia ei säästänyt itseään. Hän ei "antanut aikaa itselleen" niin kuin nykyinen maailma vaatii. Terveys ja hyvinvointi ei ole itse tarkoitus. Ne on annettu, jotta voisimme tehdä työtä Herralle ja niitä tulee vaalia juuri sitä varten. Työn paljous itsessään ei uuvuta ja polta loppuun ihmisiä, vaan se, että työ koetaan tarkoituksettomaksi, turhauttavaksi tai sitä ei jaeta oikein, mistä yleensä seuraa kitkaa työntekijöiden keskinäisissä suhteissa. Tappavaa ei ole työ, vaan henkinen paine.

Hengellinen oravanpyörä, jossa yritetään epätoivoisesti pitää yllä julkisivua uskovien ystävien tai yleisön edessä vaikka sisäinen tila ei vastaa ulkoista todellisuutta, on tuhoisaa. Työnarkomaanille työ ei ole uskon ilmaus, vaan yritystä päästä rauhaan. Hän yrittää kelvata työllään Jumalalle ja pitää omantuntonsa puhtaana työtä tekemällä. Työnarkomaanin on vaikea levätä. Ikään kuin takaa ajettuna hän tekee kaikesta uusia suorituksia, joita on hallittava. Raamattu ei hätistele työhön, vaikka korostaakin työtä. Työ on turhaa, ellei se ole tehty Herrassa ja Herran kanssa. Nehemia työskenteli ahkerasti, koska hän tiesi, että Jumalan käsi oli hänen yllään.

Paavali kerskuu siitä, että hän teki enemmän työtä kuin muut apostolit - tosin Jumalan armon vaikutuksesta. Hengellisen johtajan tuntomerkki on se, että hän jatkaa työtä silloinkin kun muut alkavat empiä ja jopa vetäytyvät vastuustaan. Työ ei ollut Nehemialle eikä Paavalille Jumalaa tärkeämpää, koska työ tehtiin Jumalalle ja Jumalassa. Työstä tulee jumala silloin kun sitä tehdään omaksi kunniaksi.

Ongelmiin käsiksi ajoissa

Rukous kuuluu myös työhön. Nehemian työ oli monipuolista. Siihen kuului rukousta, hallintoa, valvontaa, kirjanpitoa ja ruumiillista työtä. Johtajan tehtävään kuuluu myös nähdä esteet ja osata poistaa ne. Vaikeuksiin törmätessämme meillä on taipumus vähätellä niitä tai viivytellä niitten käsittelyä, koska on paljon mukavampaa keskittyä puuhiin, joista pidämme, ja unohtaa vähemmän miellyttävät puolet.

Ellei ongelmakohtiin tartuta ajoissa, ne tuppaaavat moninkertaistumaan ja niiden hoitaminen tulee entistäkin hankalammaksi. Jerusalemin muurin rakennustyössä pullonkaulaksi muodostui valtava määrä soraa, jota entisen muurin raunioista oli jäänyt ja joka vain lisääntyi rakennustyön edetessä. Uuvuttava sorankärräys alkoi viedä voimia ja herätti napinaa työntekijöissä. (4:10) Mutta Nehemia ei antanut periksi, vaan jatkoi palvelijoihin työtä ja soran poissiirtoa yömyöhään asti. (4:21)

Työtä estävää soraa on monenlaista. On alkuun pääsy vaikeuksia. Hyvistä päätöksistä huolimatta laiskuus saattaa iskeä. Kunnian arkuus tai toisten velttous voi viedä meiltä

puhdin. Liian suuren työmäärän pelko ja epäusko saattavat vaivata. Epätoivo tai kyllästyneisyys saattavat masentaa. Myös näyn puute muuttuu hiekaksi rattaissa. Koet ehkä olevasi sopimaton tehtävääsi tai et vain muuten pidä siitä. Ratkaisevaa on, että uskot Jumalaan, joka on mukana työssäsi. Pyhä Henki haluaa antaa Sinulle tarkan päämäärän. Lähde työhön vastoin tunteitasi ja huomaat ennen pitkää, että osaat työn ja se muuttuu sinulle iloksi. Tee työsi niin, että siitä tulee "taidetta". Veltto työnteko tekee minkä tahansa asian ikävystyttäväksi.

Tarmokas ja sinnikäs yrittäminen vei työn päätökseen 52:ssä päivässä. Vastoin vastustajien pilkkua ja ivaa muuri valmistui.

"Me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vartijat" Neh. 4:9

Vastatuuli

Evankeliumin työ on kautta vuosisatojen aina tapahtunut vastatuulella ja vaarojen alaisena. Sitä mukaan kuin muurinrakennus edistyi, kansan vihollisten iva ja halveksunta kääntyi aktiiviseksi vihaksi. Nehemia oli tietoinen uhasta, jonka tämä asenne sisälsi, ja kääntyi rukouksessa Jumalan puoleen, niin kuin jokainen, joka on kutsuttu Herran työhön vaarojen keskellä. Nehemian taito johtaa ja innostaa kansaa ilmenee sanoissa "kansa sai rohkeutta työhön" (4:6), varsinkin kun muuri oli noussut jo puoleen korkeuteensa.

Mutta juuri tässä vaiheessa vastustajatkin heräsivät aktiiviseen taisteluun ja häirintään tehdäkseen rakennustyön jatkamisen mahdottomaksi. Tässä vaarallisessa tilanteessa Nehemia käy yhdessä kansan kanssa rukoustaisteluun ja asettaa samalla vartijat työlle. Työtä ei siis yritetty jatkaa typerässä riippumattomuudessa Jumalasta eikä liioin tyhmissä inhimillisen vastuun ja varotoimien laiminlyömisessä. Oikea asenne kaikessa evankeliumin työssä on täysi usko Jumalaan ja päättäväinen riippuvuus henkilökohtaisista ponnistuksista. Miten usein sorrummekaan tasapainottomuuteen eli jompaankumpaan äärilaitaan.

Testi

Kohtaamamme vastustus kertoo millaisia uskovia olemme. Johtajan vastuussa oleva voi rusementua paineiden alla, jotkut menettävät rohkeutensa ja luopuvat evankeliumin työstä. Toiset taas rakentavat suojamuureja ja ampuvat niiden takaa katkerina ja kostonhimoisina. Nehemia oli toista maata - samoin kuin Paavali kertoessaan Efeson suuresta ja haastavasta työstä, jonka luontaisetuna oli "paljon vastustajia". (1. Kor. 16:9) He taistelivat koko elämänsä ajan vihollisia vastaan, aivan viimeiseen asti, menettämättä silti rohkeuttaan.

Ulkoisen vastustus

Nehemian vastustajissa oli Samarian maaherra Sanballat, Tobia ja Gesem, arabeja, ammonilaisia ja asdodilaisia. Osa juutalaisista oli sitoutunut heihin avioliittojen ja kaupasuhteiden kautta ja siksi heidän etunsa olivat saman suuntaiset kuin Nehemian vihollisten. Kun Nehemia oli saapunut kulkulupien ja aseistetun saattueen kanssa, vastustajat eivät voineet muuta kuin antaa hänen mennä Jerusalemiin. Mutta kaupungin varustaminen puolustuskuntoon herätti heissä kateutta ja pelon oman vaikutusvallan vähenemisestä. Kun Sanballat, Tobia ja Gesem kuulivat Nehemian saamasta innostuneesta vastaanotosta, he menivät Nehemiaa tapaamaan. He ivasivat ja pilkkasivat juutalaisia: "Aiotteko kapinoida kuningasta vastaan?" (2:19) On tyypillistä, että ihmiset syyttävät toisia juuri siitä, mitä he itse aikovat. Sanballatin oma toiminta oli vastoin kuninkaan määräyksiä.

Rintamalinjat selkeiksi

Jumalan työn kohtaaman vastustuksen taustalla on aina syvemmät voimat kuin vain ihmiset. Vastustus nousee pimeyden valloista, jotka haluavat tuhota Jumalan työtä. Tietenkin kristittyjen lihallisuuskin voi olla osasyynä vastustukseen. Nehemian kokeman vastustuksen takana oli Saatana. Siksi Nehemian vastaus pilkkaan oli: "Taivaan Jumala auttaa meitä" (2:20) "Olemme Hänen palvelijoitaan ja ryhdymme rakennustöihin." Samalla Nehemia teki selväksi, että vastustajilla ei ollut mitään osaa rakennusprojektissa. He eivät olleet Jumalan palvelijoita, heidän arvosteluaan eikä apuaan tarvittu. Nehemia veti selkeän rintamalinjan ja se merkitsi myös taistelua. Raja maailman ja Jumalan valtakunnan välillä on vedettävä selkeästi.

Vastustus alkoi ivalla ja virnuilulla (3:33-35), sitten tulivat uutiset aseellisen hyökkäyksen suunnittelusta (4:1-5) ja niitä seurasi neuvotteluksi naamioitu salamurha-aihe Nehemiaa vastaan (6:5-6). Mitä pidemmälle kaksikuukautinen työ eteni, sitä voimakkaammaksi vastustuskin äityi. Lähetettiin avoin kirje, joka sisälsi kapinasyytteitä Nehemiaa vastaan (6:5-6) ja sitten oli vuorossa juoni hänen pelottelemisekseen ja häpäisemisekseen julkisesti (6:10-13). Menetelmät olivat samoja kuin nykyisessä ns. psykologisessa sodankäynnissä. Tarkoitus oli herättää epävarmuutta ja pelkoa, jotta muurin rakennustyö olisi keskeytynyt. Nehemian vastatoimi oli paljastaa psykologisen sodankäynnin strategia ja ylläpitää rohkeutta ja rakennusprojektia viimeiseen asti. (4:8;6:9,13)

Vastustusta kohdatessamme meidän on kysyttävä mistä lähteestä se nousee. Tuleeko se Jumalasta vai Saatanasta, oli välikappale mikä tahansa. Jumala pilkkaa vain niitä, jotka kerskaavat uhmastaan häntä vastaan. Palvelijoitaan Hän voi oikaista ja nuhdella, mutta Hän ei koskaan pilkkaa heitä, miten syyllisiä ja tyhmiä he lienevätkin.

Pilkka ja rukous

Iva ja pilkka (3:33-35) eivät ole kevyitä asioita. Sanballat kaikessa komeudessaan saattueensa kanssa pilkkaa kuulomatkan päässä rakentajista. Hänen myrkkynuolensa tähtäsivät hajaannuksen aikaan saamiseen kuulijoissa. "Mitä nuo **kurjat** juutalaiset oikein tekevät?" Ivan teho perustui siihen, että rakentajat tiesivät ja tunsivat kurjan tilanteensa liiankin hyvin. Sanat voivat viiltää kipeästi - meidän ei tule vähätellä sitä kipua, jonka Jeesus joutui kärsimään ristillä pilkan ja ivan ryöpyn keskellä.

Kysymyksellä: "Käsittävätkö he mihin ovat ryhtyneet?" Sanballat taas pyrki herättämään epäilyä yrityksen järjestyksestä. Sekin oli taitava isku, sillä valtavat soraläjät ja niiden pois siirto oli jo ehtinyt masentaa rakentajia (4:4) Sanat osuivat kipeään paikkaan.

Kolmas piikki sisältyi sanoihin: "Sitäkö varten he toimittavat uhrejaan?" Kansa sanoi uskovansa isiensä Jumalaan, mutta eikö juuri Jumala ollut aiheuttanut heille onnettomuuden.

"Mitä hyödyttää uhrata ja rukoilla sellaista Jumalaa?" Tavoitteena oli synnyttää epäuskoa, saada kansa epäilemään Jumalan hyvyyttä. "Kuvittelevatko he herättävänsä palaneet kivet tuhkakasoista eloon?" Oli kuumien aikojen vuodesta ja työ oli raskasta. Sanballat vihjaa, että käytetty materiaali oli niin huonoa, että sillä ei saisi aikaan kunnollista muuria kuitenkaan.

Jos kuuntelemme ivaa, johon sopivassa suhteessa sekoitetaan valhetta ja totuutta, joudumme helposti pelon, masennuksen ja turhautuneisuuden valtaan. Mutta jos suljemme korvamme ivalta ja avaamme ne Herran lupausten suuntaan ja jatkamme omasta aidosta vajavaisuudestamme huolimatta työtämme, saamme huomata, että Herra kykeneekin käyttämään meitä työssään puutteistamme huolimatta.

Nehemian reaktio ivaan oli rukous, vihainen rukous (3:36-37): "Älä anna anteeksi heidän rikoksiaan äläkä unohda heidän syntejään." Nehemia avasi oman vihaisen sydämensä Herralle eikä yrittänyt näyttellä hurskaampaa kuin oli. Sitten jatkettiin muurin rakentamista. Suuttumus antoi voimaa työhön. Se voidaan kanavoida luovuuteen, tavoitteellisuuteen ja päättäväisyyteen. Muurin rakentamista jatkettiin ja kun päästiin puoleen korkeuteen, kansa sai uutta intoa työhön. (3:38)

Vartijat

Yllätyshyökkäyksen uhka muodostui todelliseksi vaaraksi. (4:1-2) Vihollisten olisi sellaisen jälkeen ollut suhteellisen helppo selittää asia kuningasta vastaan nousseen kapinayrityksen tukahduttamiseksi. Nehemia reagoi nopeasti uhkaan. Ensin rukoiltiin ja sitten asetettiin vartijoita. Rakentajien aseistus tarkastettiin ja ihmisten pelkoon hän vastasi rohkaisulla, joka nousi hänen henkilökohtaisesta Jumalan tuntemisestaan:

"Älkää pelätkö vihollisia! Muistakaa Herraa, joka on suuri ja pelättävä. Taistelkaa veljienne, poikienne ja tyttärenne, vaimojenne ja kotienne puolesta." (4:8) Nehemia olisi tässä uhkatilanteessa voinut keskeyttää muurien rakentamisen väliaikaisesti ja suorittaa itse yllättävä vastahyökkäys. Mutta niin hän ei tehnyt, vaan asetti vartijat ja jatkoi muurin rakentamista. Vaara meni ohi, kun viholliset tajusivat, että eivät kykenisi juutalaisia enää yllättämään. Mutta varotoimista ei luovuttu, rakentajat kantoivat aseita mukanaan. Nehemian perimmäinen tavoite oli muurin rakentaminen valmiiksi, hän piti siitä tiukasti kiinni, eikä missään olosuhteissa luopunut tähän tavoitteeseen pyrkimisestä. Kun meidät on kutsuttu julistamaan evankeliumia, emme saa tästä tehtävästä ja tavoitteesta tinkiä olivat ulkoiset tai sisäiset olosuhteemme mitkä tahansa.

"Harkittuani mielessäni tätä asiaa minä nuhtelin ylimyksiä ja esimiehiä" Neh.5:7

Sisäiset paineet

Uusi vaikeus nousi tällä kertaa sisältäpäin, rakentajien omasta keskuudesta. Aina ovat evankeliumin työn suurimmat vaarat tulleet seurakunnan sisältä eikä sen ulkopuolelta. Kansan rikkaat kiskoivat köyhemmiltä korkoja näin köyhdyttäen jo entuudestaan kovan verotuksen alaisia.

Ennen kuin Nehemia nuhteli rikkaita, hän kävi harkitsemaan omassa mielessään tätä asiaa. Sen tuloksena hän päätti antaa muille esimerkin itsekieltäytyksestä ei vain pidättäytymällä koronotosta vaan jättämällä käyttämättä sitäkin, mihin hänellä kaupunkiin nimitettynä käskynhaltijana olisi ollut oikeus. Hänen esimerkkinsä tuotti nopean tuloksen. Muutkin tekivät samalla tavalla. Näin kansa vapautui ylimääräisistä taakoista ja jatkoi uudella innolla rakennustyötä.

Nehemian toiminta osoittaa kahta tärkeää periaatetta Jumalan valtakunnan työssä:

1. Vain omasta henkilökohtaisesta suoruudesta ja oikeamielisyydestä käsin olemme kyllin lujalla pohjalla voidaksemme tarttua vääryyteen, jota omassa keskuudessamme esiintyy. Tutki itseäsi ennen kuin oikaiset muita.
2. Mutta yhtä tärkeää on muistaa, että ei riitä se, että olemme henkilökohtaisessa elämässämme rehellisiä ja oikeudenmukaisia. Meiltä kysytään myös rohkeutta nuhdella niitä, jotka menettelevät keskuudessamme väärin. Vain siten yhteisö pysyy työkykyisenä ja evankeliumin työ etenee.

Kateus

On ihmisiä, joiden on vaikea sulattaa sitä, että Herran työ etenee toisten välityksellä. Heille toisten menestys merkitsee tappiota. Kateus ei rajoitu vain ulkoisiin vastustajiin, vaan sitä löytyy myös Jumalan kansan riveistä. Kirkolliset johtajat ovat halki maailman sivun vainonneet ja tukahduttaneet herätyksiä. Sisäinen vastustus voi olla joko aktiivista tai passiivista. Jälkimmäisessä asianomaiset ihmiset eivät halua olla tekemisissä niiden kanssa, jotka tekevät Herran työtä. Passiivinen vastarinta voi jossain vaiheessa kypsyttää räjähdysalttiita tilanteita, joissa näkyvää yhteentörmäystä ei voi välttää.

Raha-asiat

Nehemian 5. luvun kiista koski rahaa, ihmisiä ja ihmisten ostamista ja myymistä. Raha-asiat ovat hengellisessä työssä arkoja. Raha-asioiden hoito on merkittävä osa Jumalan seurakunnan tehtävää. Raamatullinen evankeliumin julistus synnyttää kristillistä elämää, jossa rakkautta osoitetaan myös rahan käytöllä ja sillä, miten suhtaudutaan velkavankeuteen, orjalaitokseen ja työsuhdekysymyksiin. Myös näihin kysymyksiin luku antaa merkittävää valoa. Filemonin kirje tuo uusitamentillisen näköalan näihin kysymyksiin.

Napina

Luvun pääasia on kuitenkin siinä tavassa, jolla Nehemia käsitteli juutalaisten omasta keskuudesta syntyneitä vastarintaa. Sen syy oli pitkälti siinä, että eräät juutalaisista johtomiehistä eivät halunneet tulla mukaan muurin rakennusprojektiin (3:5) ehkä osin laiskuuttaan tai osin siksi, että halusivat pitää yllä hyviä suhteita Tobiaan ja muihin ulkopuolisiin vaikutusvaltaisiin henkilöihin, joiden kanssa heille oli kehittynyt myös sukulaissuhteita avioliittojen myötä.

Kun tavallinen kansa teki työtä muureilla ja oli saman aikaisesti kuitenkin velvollinen suorittamaan veronsa ja ruokaakin piti saada, tilanne kävi heille kestäättömäksi. He joutuivat myymään peltojaan ja antamaan lainojensa panteiksi omia tyttäriään orjiksi rikkaammille, jotka ahneesti ja itsekkäästi käyttivät tilannetta hyväkseen. Tuloksena oli raju napina, joka vaati välittömän käsittelyn. (Apt. 6 esimerkki kertoo myös, että seurakunnan keskellä esiintyvät taloudelliset ongelmat ovat vakavia ja niihin täytyy käydä nopeasti käsiksi. Mutta sekä Nehemian että Apt 6 osoittavat, että ongelmat voidaan myös ratkaista, jos menettelytavat ovat Pyhän Hengen mielen mukaiset. Ongelmien villaisella painaminen ei niitä ratkaise vaan hankaloittaa myöhempiä ratkaisuyrityksiä.)

Pyhä viha

Nehemiassa valituksen synnyttivät voimakkaan suuttumuksen, joka pani hänet myös toimimaan. Johtajien menettelyyn puuttuminen merkitsi hänelle "rokin ryvettämistä". Tehtävä ei todellakaan ollut helppo, mutta Nehemialle työ oli tärkeämpi kuin henkilökohtainen maine ja menestys. Nehemian toimenpiteet ovat malliesimerkki sisäisen vastarinnan tehokkaasta käsittelystä.

Nehemian viha osoittaa sitä pyhää vihaa, jota jokaisen uskovan tulee tuntea syntiä kohtaan ja sitä kohtaan, kun Jumalan nimi joutuu häväistyksi. Oikea viha panee meidät liikkeelle ratkaisemaan sen nostattamaa ongelmaa. Vihaa ei ole tarkoitettu haudottavaksi tai suunnattavaksi sisäänpäin eikä liioin toisten nuijimiseen, vaan ongelman ratkaisemiseen, myönteiseen ja rakentavaan toimintaan. Mutta pyhä viha ei oikeuta harkitsematonta käytöstä. Nehemia kävi "harkitsemaan asiaa mielessään" eli pohtimaan ja mietiskelemään ratkaisua tilanteeseen. Hän ajatteli ennen kuin toimi. Hän tarttui avainasioihin ja avainhenkilöihin rohkealla, harkitulla, viisaalla ja hurskaalla otteella.

Oikea järjestys

Nehemia puhutteli ensin niitä, jotka olivat vääryyksistä vastuussa. Hän teki sen yksityisesti. Hän pysyi tiukan oikeudenmukaisuuden linjalla eikä antanut ehkä vakuuttavan tuntuistenkaan selittelyjen muuttaa kantaansa. Hän sanoi ylimyksille juuri sen, mitä ajatteli. Johtajalla ei ole varaa kaksinaamaisuuteen. Julkisten kannanottojen tulee olla sopusoinnussa yksityisten kanssa.

Mutta koska asia oli julkinen, se oli myös käsiteltävä julkisesti. (Tänä päivänä monista julkisista synneistä tehdään salarippi, niin etteivät ihmiset tiedä, onko asianomainen todella tehnyt parannuksen vai ei. Julkinen synti vaatii julkisen käsittelyn, jotta se voitaisiin korjata ja antaa myös anteeksi.) Nehemia kutsui koolle kansankokouksen oikaistakseen vääryydet. Nyt hän nuhteli julkisesti jo yksityisesti nuhtelemaansa ylimyksiä. Hän kehotti heitä käyttäytymään ikään kuin olisivat Jumalan ja viholliskansojen edessä. Hyvä johtaja ei nauti ihmisten nolaamisesta ja nöyryyttämisestä, mutta menettely oli välttämätön, jotta paha saataisiin juurineen irti.

Esimerkki

Nehemia ei kuitenkaan tyytynyt nuhtelemaan vain toisia, vaan teki selon myös omista liiketoimistaan ja antoi esimerkin antamalla anteeksi niiden velat, jotka olivat lainanneet häneltä rahaa. Oliko kysymys siitä, että Nehemiakin oli syyllistynyt koron kiskontaan ja teki siitä julkisen parannuksen vai vain siitä, että hän antoi esimerkin muille, ei täysin ilmene tekstistä. Johtajatkaan eivät ole synnittämiä. Heidän on sovellettava itseensä samaa mittaa, jolla muita mittaavat voidakseen olla uskottavia johtajuudessaan.

Tuntien rikkaiden tavat Nehemia ei tyytynyt vain ottamaan heiltä lupausta velkavapautuksesta ja pantiksi annettujen orjien ja maiden palauttamisesta, vaan vannotti heitä Jumalan edessä pitämään lupauksensa kirouksen uhalla. Julkisten päätösten tulee olla niin sitovia, että niitä myös noudatetaan.

Ahneuden kiusaus

Muurin valmistuttua Nehemia nimitettiin Jerusalemin käskynhaltijaksi. Hänen ensimmäinen virkakautensa kesti 12 vuotta. Virka-asema oikeutti häntä keräämään veroja, mutta hän luopui tästä oikeudestaan, vaikka hänen kulunsa olivat suuret. Poliittinen virka-asema tuo mukanaan mahdollisuudet käyttää asemaansa omaksi taloudelliseksi hyödykseen - mikä on kaikkialla maailmassa tänäänkin todellisuutta. Mutta Nehemia oli erilainen. Hän halusi toimia Jumalan puolesta ja auttaa hädänalaisia. Hän halusi kansan rikastuvan eikä köyhtyvän. Viholliset eivät saaneet häntä poikkeamaan suunnastaan, mutta eivät myöskään valta ja varallisuus. Hänellä oli paimenen, palvelijan mieli. Hän vei oman henkilökuntansakin rakentamaan muuria.

Harva vasta uskoon tullut kristitty palveluinnossaan uneksiikaan lypsävänsä rahaa muilta. Mutta kun ikää, vastuuta ja kokemusta karttuu, meistä alkaa tuntua, että paitsi palkkaamme ansaitsisimme oikeastaan ruhtinaalliset rahat. Ahneuden käärme tukahduttaa hitaasti rakkautemme. Meidän on toki oltava anteliaita niille, jotka omistautuvat hengelliselle työlle. Meillä ei ole oikeutta vaatia, että heidän elintasonsa pitäisi olla alhaisempi kuin muilla. Mutta kautta kirkon historian on ollut hengellisiä johtajia, jotka ovat eläneet kuninkaallisessa loistossa. Heitä on yhä tänään. Meidän on pidettävä itsestämme vaarin, ettemme ikinä palvele Jumalaa palkkion toivossa. Olkoon palkkamme taivaassa! Jumala voi ja tahtoo antaa tämän elämän tarpeet. Taivaassa meitä odottaa todellinen ja pysyvä omaisuutemme.

"Niin muuri valmistui" Neh. 6:15

Vaarallinen ja vaikea työ saatiin päätökseen. Työ oli Herran. Muuri oli ulkoinen ja näkyvä merkki siitä, että Herra suojeli kansansa jäännöstä Jumalan lain muurilla. Lain tehtävä oli vartioida kansaa uskoa varten, joka oli ilmestyvä Kristuksen tullessa.

Muuri rakennettiin yhden miehen kokonaisella antautumisella työlleen ja kansalleen. Hän oli kyvykäs, vaikutusvaltainen ja hän kykeni johtajuudellaan valamaan kansan sydänten ja päämäärän yhteyteen, niin että se kykeni viemään työn päätökseen. Hän osoitti varovaisuutta, rohkeutta ja lujaa sitkeyttä vastustavien voimien keskellä. Vaikka vastustajat turvautuivat mitä moninaisimpiin juoniin, kaikkien niiden keskellä työtä jatkettiin loppuun asti. Tämä lujuus vaikeuksien keskellä nousi tietoisuudesta, että työ oli Herran. Samalla tavalla Jumalan muuria on aina rakennettu ja Jumalan työtä tehty.

Johtaja tulilinjalla

Kuudennen luvun alku kertoo, miten muurin valmistuttua, mutta porttien vielä puuttuessa, ulkoinen vastustus muutti muotoaan. "Raivaa johtaja tieltä, niin koko yritys menee nurin." Nyt Nehemia joutui henkilökohtaisesti tulilinjalle. Stressi lisääntyi, mutta paineen alla eläminen on pikemminkin kristityn normaalitila, sillä missä eletään suljetuissa maissa. Mutta uskollisena pysyminen ja Kristuksen seuraaminen ovat siellä ratkaisevia. Voitto - tässä tapauksessa muurin valmistuminen - ei ollut ainoastaan ongelman ratkaisu, vaan uuden syy.

Sanballat kiristi tahtia, kun sai tietää, että muuri oli jo pystyssä ja vain portit puuttuivat. Hän vaihtoi taktiikkaa. Hän alkoi lähetellä Nehemialle kirjeitä, joilla hän pyrki yhteistyöhön ja hedelmälliseen vuoropuheluun hänen kanssaan. Joskus tällaiset neuvottelukutsut voivat olla aitoja ja johtaa kristittyjen välisten tarpeettomien sotakirveitten hautaamiseen. Yhteyteen pyrkiminen sinänsä on toivottavaa, mutta se voi olla verukkeena kähmännälle, valtapelille ja kavaliille salajuonille - niin kuin Nehemian tapauksessa. Hänelle lähetetty pyyntö oli peiteoperaatio salamurhalle ja hän tiesi sen. Hän tiesi myös, että mikään, mitä hänelle ehdotettaisiin ei tekisi muurin rakentamista tarpeettomaksi. Hän ei suostu neuvotteluihin.

Maineemme

Nyt viholliset päättivät avoimella kirjeellä panna liikkeelle Nehemiasta poliittisesti tuhoisa huhu: "Aiot nousta juutalaisten kanssa kapinaan!" Tällaisessa tilanteessa on suuri kiusaus siirtyä puolustuskannalle. Olemme arkoja maineestamme ja siitä, mitä toiset meistä ajattelevat. Pelkäämme sulkeutuvia ovia, pois kääntyviä katseita, ilkeämielisiä kirjeitä ja tukahduttavaa välinpitämättömyyttä. Pelkäämme vaaroja, tappioita työssä. Tällaisessa tilanteessa voimme helposti sortua puolustamaan Jumalan työn sijasta omaa mainettamme. Suhteellisuudentaju saattaa joutua kovalle koetukselle. Huhujen tarkoituksina oli saattaa Nehemia Susanin Artakserkseksen epäsuosioon.

Nehemia valitsi paikallaan pysymisen ja porteista huolehtimisen. Mutta huhujen vuoksi hänkin lähetti avoimen kirjeen, jossa kielsi Sanballatin väitteet valheina. Hän ei antanut itseään pelotella, vaan pyysi Jumalalta voimaa ja jatkoi aherrustaan.

Juoruilu

Uskovien keskuudessa velloo suuret määrät loukkaavia juoruja hengellisistä johtajista. Johtajuuteen suostuminen merkitsee juoruille alistumista. Tietysti silloin kun johtajat

opettavat harhaoppeja tai elävät avoimesti synnissä parannusta tekemättä, voi olla tarpeen varoittaa kristittyjä sekä väärästä opetuksesta että synnistä nimeten ne täsmällisesti. Laumaa on näet suojeltava. Mutta silloin on nojaututtava tosiasioihin eikä huhuihin. Tällöin tulee myös pyrkiä toimimaan harhaan menneen johtajan parhaaksi, jotta hän tekisi parannuksen.

Ikävä kyllä suurin osa johtajien kokemasta panettelusta on paikkansapitämätöntä ja usein kostonhimoista. Ylpeys ja muiden halveksuminen on usein sen taustalla. Huhut saattavat perustua myös tietämättömyyteen, ennakkoluuloihin ja väärinkäsityksiin. Tällaisessa tilanteessa on aina muistettava, kuka on näiden väärin huhujen varsinainen alkuunpanija. Se on Sielunvihollinen, joka haluaa hajottaa uskoviin rivit päästäkseen heitä hallitsemaan. Väärät tiedot voi tällaisten huhujen kierrellessä toki oikaista, mutta se ei kykene poistamaan sitä vahinkoa, minkä toisten valheet ovat saaneet aikaan. Viime kädessä puolustus on jätettävä Jumalalle ja käytävä jatkamaan varsinaista työtä.

Väärä profeetta

Eriytyksen ilkeä oli vastustajien yritys häpäistä Nehemia seuraajiensa edessä palkkaamalla Semaja-niminen profeetta antamaan väärä profetia Nehemialle. Semaja kertoo hankkeilla olevasta salamurha-aikeesta ikään kuin tieto olisi saatu Jumalalta. Sitten hän neuvoo Nehemiaa pakenemaan temppeeliin. Mutta Nehemia kykenee erottamaan väärän profetian oikeasta, sillä hän tuntee kirjoitukset, jotka kieltävät muita kuin pappeja ja leeviläisiä menemästä temppeeliin. Sanan tunteminen paljasti hänelle väärän profetan ja hän vastaa: "Minunlaiseniko pakenisi?" ja "Voisinko mennä temppeeliin ja jäädä henkiin?" Nehemia jälleen jätti asian rukouksessa Herralle ja jatkoi porttien rakennustyön tarkastamista.

Kun Jumala antaa meille tehtävän, emme saa antaa pelon halvaannuttaa itseämme. Nehemialla oli marttyyriin mieli. Kuolema on pienempi paha kuin kesken jätetty tehtävä. Paavali kuvaa omaa työtään: "Me olemme kaikin puolin ahtaalla, emme kuitenkaan umpikujassa, neuvottomia, mutta emme toivottomia, vainottuja, emme kuitenkaan hylättyjä, maahan heitettyjä, mutta emme tuhottuja." (2 Kor 4:8-9)

Tällä tavoin muuri valmistui. Olisi mukava, jos voisi tässä todeta, että "loppu hyvin kaikki hyvin" ja että Nehemian vaikeudet ja hänen kohtaamansa vastarinta lopuivat tähän, mutta toisin kävi. Muuri oli vasta ensimmäinen askel koko kansan palauttamisessa ennalleen. Esrän kanssa Nehemian tehtävä oli laskea perustus kansalliselle uudistukselle, jonka vaikutus tuntuisi vielä 400 vuotta myöhemmin. Nehemian kohtaama vastustus muuttui tosin vaimeammaksi, mutta silti se oli yhtä kuolettavaa. Nyt se tuli enemmän ystävien kuin vihollisten taholta. Tobia-kettu yritti jo toimekkaasti päästä juutalaisyhteisön vaikutusvaltaiseksi jäseneksi. Hän ymmärsi, että Nehemia oli tullut jäädäkseen ja päätti siksi aviosuhteittensa avulla pyrkiä tasoihin Nehemian kanssa.

"Hän oli luotettava mies ja pelkäsi Jumalaa enemmän kuin moni muu" Neh. 7:2

Johtovastuun jakoa

Seitsemännentoista luvun alku kuvaa miehestä, jonka Nehemia asetti Jerusalemin johtoon sen jälkeen kun muuri oli valmistunut. Muurin valmistuminen ei saanut tuudittaa ketään väärään rauhaan. Kaupunkia uhkasivat jatkuvasti vihollisvoimat. Kaikkiin turvatoimiin oli ryhdyttävä niiden torjumiseksi.

Mikään ei ole niin tuhoisaa Jumalan työlle vaikeissa ja vaarallisissa paikoissa kuin varovaisuuden puute. Varomattomuus ei ole koskaan osoitus rohkeudesta. Rohkeutta on varautua mahdollisiin hyökkäyksiin.

Kaupungin päämieheksi valittiin mies, joka oli velvollisuudentuntoinen ja pelkäsi Jumalaa. Uskollisuus annetun tehtävän suorittamisessa on seurausta Jumalan pelosta. Kukaan ajalliset tehtävänsä ja velvollisuutensa laiminlyövä ei voi väittää pelkäävänsä Jumalaa. Jumalan pelko synnyttää vastuuntunnon, vastuuntunto rohkeuden ja varovaisuuden.

Hengelliseen johtajuuteen kuuluu aina myös sellaisten ihmisten esiin nostaminen, jotka kykenevät vastaamaan seurakunnan turvallisuudesta niin sisältä kuin ulkoa tulevia vaaroja vastaan. Hengellisen johtajan tulee aina varautua siihen, että hänen poistuessaan näyttämöltä, joukolla on uudet paimenet, jotka täyttävät hengellisen johtajuuden laatuvaatimukset. (Vrt. Apt 6)

"Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne" Neh. 8:10

Lain suojamuuri

Vaikka Nehemian näkyvä rakennustyö olikin saatu päätökseen, hänen hengellinen työnsä kansan saattamiseksi syvemmin ymmärtämään Jumalan laki ja elämään sen mukaan, jatkui. Pappi Esra ilmestyy näyttämölle ja koko kansa kokoontuu "yhtenä miehenä", suuren yksimielisyyden vallitessa, kuulemaan Mooseksen lain opetusta. Opetus tapahtui ryhmissä ja niin, että luettu sana todella ymmärrettiin. Seurauksena oli, että kansa joutui synnintuntoon. He ymmärsivät, kuinka syvästi he olivat rikkoneet Jumalaa vastaan ja kuinka ankara on Jumalan laki sitä rikkovalle.

Synnintunnon synnyttämän murheen keskelle Nehemia julisti: "Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne." Sanoilla hän halusi selittää kansalle, mikä on Jumalan lain syvin tarkoitus. Jumalan ilo on siinä, että ihmiset tekevät mielellään Hänen tahtonsa. Se taas on ilmaistu Jumalan laissa. Jumala iloitsee jokaisesta ilolla lakia noudattavasta. Vain olemalla kuuliainen Hänen sanalleen ihminen voi olla väkevä. Sanat: "Sinun käskysi ovat minun ylistysvirteni" (Ps.119:54) ilmaisevat samaa. Kun Pyhä Henki saa Jeesuksen veren tähden puhdistaa lain edessä syntejään katuva sydämen synnistä, samainen laki kirjoitetaan ihmisen sydämeen, niin että hän haluaa ilolla toimia sen mukaan. Niin hän on väkevä. (Vrt. Jer.31:31-34)

Herätys

Herätykset kiinnostavat kristittyjä suuresti varsinkin niitä, jotka ovat tulleet uskoon herätysten keskellä. He eivät oikeastaan koskaan voi lakata ikävöimästä herätystä eivätkä he voi tyytyä vähempään. Herätys on Jumalan työ. Sitä ei voi ihmisvoimin saada aikaan, vaikka evankeliumin julistus onkin ehdoton edellytys sille, että herätys voisi tulla.

Nehemian kirjan 8. luku on kuvaus herätyksen puhkeamisesta ja antaa siksi viitteitä siitä, millaisissa oloissa herätyksiä esiintyy. Erityisen merkittävää oli herätystä edeltänyt hengellisten johtajien oma hengellinen elämä ja siitä kummunnut voimakas uudistushanke. Pieni ja kurjissa oloissa karkotuksesta palannut joukko muovautui uudistuksen ja herätyksen seurauksena kansaksi, joka vaikuttaa yhä 2500 vuotta näiden tapausten jälkeen. Temppelein rakentaminen, Esran toiminta lain opettajana ja Nehemian työ kansallisena hengellisenä johtajana tarvittiin valmistamaan maaperää herätykselle.

Herätys puhkesi yllättäen. Kansa kokoontui omasta halustaan Vesiportille ja pyysi, että sille luettaisiin Mooseksen lain kirjaa. Heitä ei oltu kutsuttu kokoon, he tulivat spontaanisti - vaikuttaja oli Pyhä Henki. Ehkä Pyhä Henki käytti siinä Esran ja Nehemian esimerkkiä, joka herätti heissä nälän ja tiedonhalun. Vaikka Esra ja Nehemia erosivat monella lailla toisistaan, yhteistä heille oli perusteellinen antautuminen Jumalalle ja Hänen sanansa totteleminen. He eivät vain opettaneet sanaa, vaan elivät sanasta ja sen alla. Nehemian toiminta muurin rakentamiseksi oli myös ollut voimakasta osoitusta Jumalan voimasta. Kaikki näitä asioita Pyhä Henki lienee käyttänyt herättäessään ihmisissä halun oppia Jumalan sanaa.

Sanan opetus

Joukko jaettiin niin, että jokainen pääsi todella ymmärtämään luetun. Esra luki ja leeviläiset selittivät (väänsivät rautalangasta) luetun sisällön ihmisille eli sovelsivat sen kuulijoihinsa. Lain lukemista seurasi mullistava tunnereaktio. Joukko puhkesi valittamaan ja itkemään.

Ymmärrys ja parannus

Itkua ja tunnekuohua voidaan toki sada syntymään monella tavalla. Lataamalla kokouksen ilmapiiri sopivilla odotuksilla, käyttämällä musiikkia ja kertomalla sopivia liikuttavia tarinoita, ihmiset on toki mahdollista saada itkemään, ilman että kysymys on vähääkään herätyksestä. Koska herätykseen sitä ikävöivien kokemuksen mukaan kuuluvat parannuksen kyyneleet, puhujilla voi olla tiedostamaton kiusaus saada kyyneleet esiin melkein millä keinoin tahansa.

Mutta Jerusalemin kokouksen itku ei johtunut manipuloivasta tekniikasta vaan siitä, että ihmiset ymmärsivät luetun. Kun Pyhä Henki avasi ihmisten ymmärryksen, seurauksena oli itku ja valitus. Todellinen, ihmiselämää muuttava herätys voi tapahtua vain silloin kun Pyhä Henki avaa ihmisten ymmärryksen tajuamaan lain kauhistavuuden ja evankeliumin sisällön.

Todellinen muutos tapahtuu tietyssä järjestyksessä. Se on ymmärrys, omatunto, tunne ja tahto. Jumalan sanan ymmärtäminen herättää omantunnon. Syyttäväomatunto synnyttää ahdistavat tunteet ja anteeksi saanut omatunto ilon. Tunteet taas voivat johtaa tahdon suunnan muutoksiin, jotka näkyvät elämänmuutoksena.

Kansa oivalsi Pyhän Hengen vaikutuksesta, että sen synnit ja laiminlyönnit olivat olleet käsittämättömän raskaita. Se oli todellista surua omasta tilasta, ei itsesääliä, sillä itsesääli on ylpeyden syntiä eikä siitä ole tietä iloon ilman todellista synninsurua. Reaktio oli niin voimakas, että Nehemia ja Esra huolestuivat tilanteesta ja alkoivat lohduttaa kuulijoita evankeliumin sanalla: "Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne!" Terve synnintunto ei ole koskaan kaukana ilosta, sillä se on aina armollisen ja ihmisten pelastusta etsivän Jumalan synnyttämää. Pian kansa alkoi iloiten juhlimaan.

Elämän muutos

Aitoa herätystä seuraa myös elämän uudistuminen, joka ulottuu yhteiskunnan uudistumiseen asti. Pelkkä uskonnollinen into ei muuta yhteiskuntaa. Välittömät vaikutukset eivät tosin aluksi näyttäneet kovin dramaattisilta. Alettiin viettää lehtimajan juhlaa. Vanhaan seremoniaan palaaminen merkitsi tietoista halua palata lähteille, Jumalan sanaan. Mitä enemmän sanaa tutkittiin, sitä syvemmiksi kävivät sen vaikutukset.

Vähän yli kolmen viikon kuluttua kokouksesta kokoonnuttiin syväkyntöön vieneeseen parannuskokoukseen (9:1-3), joka pitkän raamatunluvun jälkeen sisälsi tunteja kestäneen yhteisen katumusrukouksen. Se taas johti sitovaan lupaukseen, johon Nehemia, papit ja kansa sitoutuivat. He lupasivat pitää Mooseksen lain (10:1-29) ja lähtivät välittömästi oikaisemaan tiettyjä vääryyksiä elämässään. (10:30-39) Pyhä Henki vaikutti syvällisen uudistuksen, sydämen- ja elämänmuutoksen.

"Nouskaa ja kiittäkää Herraa, Jumalanne, iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kiitettäköön sinun kunniallista nimeäsi, joka on korotettu yli kaiken kiitoksen ja ylistyksen." Neh. 9:5

Kun muurit olivat valmistuneet, lakia oli selitetty kansalle, ja lehtimajan juhlaa vietetty, seurasi suuri synnintunnustus. Kansa erottautui kaikista, jotka olivat liiton ulkopuolisia, ja nöyryydessä tunnusti syntinsä Jumalan edessä.

On mielenkiintoista nähdä, miten Nehemian oma syvä synnintunnustus kirjan alussa johti myöhemmin herätykseen ja kansan katumukseen ja parannukseen. Vain tätä tietä etenee evankeliumi tänäkin päivänä.

Yhteinen synnintunnustus

Merkittävää on, että kansan synnintunnustus luvussa 9 on kauttaaltaan samalla ylistystä Jumalalle. Alkuosa (5-15) on kokonaan ylistystä siitä, mitä Jumala on itsessään, majesteettisuudessaan (5-6); siitä, että Hän oli perustanut kansakunnan Aabrahamin kautta (7-8); siitä, että Hän vapautti kansansa Egyptin orjuudesta (9-11); siitä, että Hän johdattaa kansaansa jatkuvasti (12-15).

Keskiosassa (16-31) Jumalan armo asetetaan jatkuvasti vastatusten kansan toistuvien lankeemusten kanssa. Synnin tunnustus oli samalla nöyrää ja rehellistä sen tunnustamista, että Jumala oli aina ollut valmis antamaan anteeksi.

Rukouksen lopussa (32-38) kansa anoo Jumalan armon jatkuvuutta, apua ja sitoutuu uuteen liittoon Herran kanssa. Rukous on meille malli siitä, miten meidän tulee lähestyä Jumalaa synnintunnustuksessa. Sydämemme vahvistuu, kun mietiskelemme Hänen kirkkauttaan ja Hänen armonsä pysyvyyttä. Jumalan näkeminen kunniassaan ja armossaan vie meidät synnin tunnustamiseen ja parannukseen.

"Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä" Neh.10:39

Liitto

Kymmenes luku kertoo yksityiskohtia liitosta. Papit, leeviläiset ja ruhtinaat sinetöivät liiton kansaa edustaen ja kansa yhtyy siihen. Yleisesti kansa lupautuu "vaeltamaan Jumalan lain mukaan...noudattamaan ja seuraamaan kaikkia Herran käskyjä". Erityisesti kansa lupaa noudattaa sitä, missä se oli erityisesti rikkonut Herran sanaa vastaan: He luopuvat seka-avioliitoista pakanain kanssa, noudattavat sapattisäädöksiä, huolehtivat temppelistä ja kymmenysten maksamisesta.

Nehemia näyttää panevan erityistä painoa Jumalan temppelistä huolehtimiseen. Hän tiesi, miten kansan hengellisen elämän ja koko kansallisen elämän jatkuvuus oli sidoksissa Jumalan huoneeseen. Siksi hän korosti: "Me emme laiminlyö Jumalamme temppeliä". Jumalanpalvelus on äärimmäisen tärkeitä jumalanpalvelijan itsensä tähden. Eräässä merkityksessä voidaan sanoa, että jumalanpalveluksemme ei lisää Jumalalle mitään. Mutta toisessa merkityksessä me riistämme Jumalalta, jos lakkaamme palvomasta Häntä, sillä milloin ikinä niin teemme, me itse köyhdyimme syvimmältä elämältämme sillä seurauksella, että siveellinenkin elämämme sortuu.

Kansakunta, jonka kirkot seisovat tyhjillään sortuu myös moraalisesti. Lähetyskentillä ymmärretään korostaa jumalanpalveluksen tärkeyttä.

**"Kansa siunasi kaikkia niitä miehiä, jotka vapaaehtoisesti asettuivat Jerusalemiin."
Neh.11:2**

Rohkaisevat sivustaseuraajat

Maahan palanneita oli kaikkiaan vain noin 50.000 henkeä. He asettuivat asumaan eri puolille Juudeaa ja vain osa jäin Jerusalemiin, joka oli erityisen vaarallinen paikka asua, koska sitä vastaan ensimmäisenä viholliset hyökkäsivät. Joka kymmenes kansasta valittiin arpomalla asumaan Jerusalemissa. Lisäksi joukko vapaaehtoisia asettui kaupunkiin. Muu kansa siunasi Jerusalemiin jääviä. Heitä kunnioitettiin.

Asetelma antaa aihetta tiettyyn itsetutkisteluun. Urheuden ylistäminen ei ole vaativaa eikä arvokasta. On hyvä, että suuret yritykset eivät ole riippuvaisia ihmisten ylistyksestä. Aina on Jumala löytänyt sankarinsa. Mutta palkka, jonka he saavat, on itse heidän teoissaan eikä siinä ihailussa, jota antavat ihmiset, jotka eivät heitä kuitenkaan auta.

Kotimaisesta lähetystyön tärkeyttä korostavasta puhetulvasta huolimatta yllättävän harvat ovat ne, jotka todella panevat hartiansa kentillä taistelevien usein yksinäisten lähettien alle rukouksessa ja todellisessa uhrissa.

"Ilo kuului Jerusalemissa kauas" Neh.12:43

Ilo Herrassa

Jerusalemien muurin vihkijäisjuhlan ohjelma eteni kolmessa vaiheessa. Jumalaa laulaen ja soittaen ylistävät kulkueet saapuvat temppeliin. Lakia luettiin ja kansa erottautui sekakansasta. Nehemia ja muut kansakunnan uudistajat saivat nähdä, miten luvultaan mitätön kansa oli nyt päässyt suurempaan lujuteen kuin ulkoisen kukoistuksensa aikana, sillä he olivat palanneet Jumalansa luo, joka oli kansan elämän lähde. Heidän ilohuutonsa oli todellista iloa Herrassa, joka oli heidän väkevyytensä.

Jumalan seurakunnan voima ei ole sen lukumäärässä eikä sen ulkoisessa vauraudessa, vaan sen suhteessa Jumalaan. Ilo Herrassa on ainoa tie, jolla evankeliumi kulkee eteenpäin.

"Palasin Jerusalemiin. Ja kun minä tulin huomaamaan" Neh.13:7

Jatkuva uudistus

Nehemian ensimmäinen oleskelu Jerusalemissa kesti 12 vuotta. Sitten hän palasi entisiin virkatehtäviinsä kuninkaan hoviin. Myöhemmin hän saapui toiselle jaksolle Jerusalemiin. Hänen tekonsa tällä jaksolla kertovat samasta lujudesta ja uskollisuudesta Herraa kohtaan kuin hänen aikaisemmatkin tekonsa. Hän katseli asioita Jumalan tahdon toteutumisen näkökulmasta ja siksi häntä ei voitu pettää.

Nehemia näki, mitä hänen poissaolonsa aikana oli mennyt jälleen kansan elämässä vikaan ja hän ryhtyi tarmokkaisesti toimenpiteisiin vääryyksien ja epäkohtien korjaamiseen. Hän selvitteli välinsä muurin rakentamista vastustaneen Tobian kanssa, miehen, jolle ylipappi oli kompromissihalussaan antanut asunnon Jumalan temppelin esipihasta. Hän tarttui kymmenysten maksamisessa tapahtuneisiin laiminlyönteihin, sapattirikkomuksiin ja seka-avioliittoihin. Kansa oli palannut entisiin synteihinsä, mutta Nehemia, joka eli Herran tahdossa, ei lähtenyt halvan kompromissin tielle, vaan taistelemaan ja kääntämään kansan jälleen parannukseen. Se, joka pysyy Herran tiellä, näkee ja ymmärtää asiat oikein, eikä hän tyydy pehmeisiin keinoihin taistellessaan vääryyttä vastaan. Jumalan pelko vie pahan vihaamiseen.

Laskuvesi

Palattuaan Jerusalemiin Nehemia sai nähdä, että hyvin alkanut uudistusliike oli pysähtynyt. Juhlalliset valat oli unohdettu. Tobian vaikutus ylipappiin oli johtanut temppelin räikeään häpäisemiseen. Leeviläisille ja laulajille ei enää maksettu palkkaa. Kaupankäynti oli tärvellyt sapatin pyhyden ja seka-avioliitot uhkasivat jälleen heprealaista kulttuuria.

Mutta jo ikääntyneen Nehemia rohkeus ja toimintatarmo eivät olleet vähentyneet. Hän pysyi uskollisena linjalleen. Juutalaiseen kansaan kuulumaton Tobia oli avioliittosuhteitaan hyväksi käyttäen luikerrellut asemaan, jossa hän yritti esiintyä juutalaisena vaikka ei sitä ollut. Heikko ylipappi oli tyhjentänyt temppelistä hänelle tärkeän huoneen yksityisasunnoksi. Nehemian joutui tekemään "likaisen työn". Hän heitti Tobian tavarat ulos ja määräsi huoneen rituaalisesti puhdistettavaksi. Nehemian teko ennakoi Jeesuksen suorittamaa temppelin puhdistamista.

Seurakuntakuri - tie voimaan

Pelkurimainen epämiellyttävien tehtävien väistäminen aiheuttaa enemmän tuhoa kuin hengellisen johtajan kiivaus. Kirkosta on tullut veltto, touhuileva, kykenemätön ja haluton toimimaan likaisten asioiden oikaisemiseksi omassa keskuudessaan. Kirkkokuria tarvitaan. Se tulee toki olla sovittavaa ja rakastavaa, mutta sen tulee tapahtua! Mutta yleisesti ottaen sitä ei esiinny ollenkaan. (Ananiaan ja Safiran kuolema johti herätykseen! Apt 5)

Kymmenykset

Nehemia osasi toimia myös tavalla, joka ei välttämättä hänen suosiotaan lisännyt. Kysymys oli temppelille kuuluvista kymmenyksistä. Asioiden tärkeysjärjestys muuntuu helposti ajan myötä, varsinkin kun on kysymys lompakostamme. Nehemia nuhteli syyllisiä ja pani kymmenysten maksun jälleen käyntiin ja määräsi myös sen valvontaan luotettavat miehet. Nehemia asetti asiat samaan tärkeysjärjestykseen kuin Jumala, vaikka se ollutkaan suosittu toimenpide. Uhraaminen on jumalanpalvelusta. Se on rakkautta. Tarvitsemme profeettoja, jotka uskaltavat kertoa rahaan rakastuneille kristityille, mitä Jumala ajattelee rakkaudestamme rahaan.

Mammonan valta näkyi myös siinä, että sapattinakin käytiin kauppaa. Ahneus on salakavalasti leviävä synti. Se palaa helposti entisille asuinsijoilleen. Meidän on jatkuvasti muistutettava itsellemme, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä. Nehemia joutui väkivallalla uhkaamaan tyyrolaisia kauppiaita, jotka odottelivat porttien ulkopuolella päästäkseen tekemään kauppaa sapattina. Nehemia jaksoi taistella johdonmukaisesti loppuun asti. Jumalan valtakunnassa joudutaan toistuvasti käymään samoja taisteluita.

Avioliitot

Helppo ei Nehemian tehtävä ollut myöskään helppo, kun hän joutui jälleen kerran taistelemaan vallitsevaa väärää sukupuolimoraalia vastaan. Avioliitto on asia, jossa ihmiset eivät mielellään kuuntele Jumalan sanan opetusta - eivät tänäkään päivän uskovat. Juutalaiset miehet eivät olleet ainoastaan ottaneet epäuskoisia vaimoja, vaan olivat valinneet morsiamensa nimenomaan kielletyistä kansoista. Seka-avioliitot olivat uhka kansalliselle identiteetille ja ennen kaikkea niiden kautta oli historian saatossa epäjumalanpalvelus tunkeutunut kansan keskuuteen ja vetänyt kansan ylle Jumalan vihan. Nehemia kävi väärintekijöitä vastaan, kirosi heidät, löi joitakuita ja repi heitä parrasta. Hän pani vanhemmat vannomaan, etteivät ikinä enää järjestäisi lapsilleen seka-avioliitoja.

Perille asti

Evankeliumin työssä on tärkeää ankarissa taisteluissa saavutettujen voittojenkin jälkeen pysyä pystyssä ja pysyttää vanhurskautta voimassa. Viime kädessä evankelistan työn arvo määräytyy siitä, miten hänen vaelluksensa päättyy. Paavali tiesi juoksunsa päätyvän ja lausui:

"Olen kilpaillut hyvän kilvoituksen, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästedes minulle on talletettuna vanhurskauden seppele. Herra, vanhurskas Tuomari, on antava sen minulle [tulemisensa] päivänä, eikä vain minulle, vaan myös kaikille, jotka rakastavat hänen ilmestymistään." (2 Tim 4:7-8)

Nehemian kirja alkaa rukouksella ja päättyy rukoukseen, jossa hänkin Paavalin tavoin katselee kulkemaansa taivalta ja tekojansa sen aikana. Hän tietää saavansa Jumalalta kiitoksen ja tunnustuksen vaelluksensa mukaan, mutta samalla hän muistaa, että hänen pelastuksensa on vain Herran "suureessa laupeudessa". (13:22)

Lähteet: G. Campbell Morgan: "Searchlights from the Word" (Baker Book House)
John White: "Nehemia - rakentava johtaja" (PerusSanoma)